

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

СЕМАНТИЧНЕ МІКРОПОЛЕ МАЙБУТНЬОГО ЧАСУ
В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Пкор18-20
факультету східної і слов'янської
філології
денної форми здобуття освіти
освітньої програми: Корейська мова і
література та переклад,
західноєвропейська мова
спеціальності: 035 Філологія
спеціалізації: 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська
Буханенко Анастасії Володимирівни

Науковий керівник:

викл. Даліда А. В.

Національна шкала: _____

Кількість балів: _____

Шкала ЄКТС: _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	3
ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СЕМАНТИЧНОГО МІКРОПОЛЯ КАТЕГОРІЇ ЧАСУ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	7
1.1. Специфіка категорії часу в українській та корейській мовах	7
1.2. Поняття семантичного мікрополя	15
РОЗДІЛ 2. ГРАМАТИЧНІ ЗАСОБИ ВЕРБАЛЬНОГО ВІДТРОВЕННЯ СЕМАНТИЧНОГО МІКРОПОЛЯ МАЙБУТНЬОГО ЧАСУ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	18
2.1. Аналіз структурних характеристик семантичного мікрополя майбутнього часу корейської мови.....	18
2.2. Функціональні характеристики способів творення семантичного мікрополя майбутнього часу	25
Висновки до розділу 2.....	30
ВИСНОВКИ.....	32
АНОТАЦІЯ КОРЕЙСЬКОЮ МОВОЮ	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	37
ДОДАТКИ.....	40

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

ФСП – функціонально-семантичне поле

КЧ – категорія часу

ГТ – граматична темпоральність

КМЧ – категорія майбутнього часу

Укр. – українська

СМ – семантичне мікропіле

ЯПО – ядерно-периферійна організація

ВСТУП

Кожний народ має свою унікальну культуру, традиції, обряди, звичаї та уявлення. Культура включає уявлення про побудову Всесвіту, ставлення до зовнішнього світу, сприйняття часу і простору. Як відомо, особливості кожного народу відображаються в мові та літературі. Сприйняття часу у кожного народу також може відрізнятись, тому зазвичай виникають різноманітні розбіжності, наприклад, при перекладі текстів, коли необхідно передати суть того чи іншого твору. Бувають ситуації, коли деякі судження можуть суперечити уявленням свого народу і необхідно знати, як правильно перекласти, щоб художній текст не втратив своєї конкретності, а суть була зрозумілою. Однією з таких категорій, що потребує дослідження та вивчення, аналізу відмінностей між мовами, є категорія часу (далі – КЧ).

Категорія часу є фундаментальним поняттям і основою будь-якої наукової теорії мовної картини світу. Науковці досліджували це питання з давніх часів і намагалися дійти спільних висновків, створивши єдине універсальне визначення. Проте в силу особливостей розвитку того чи іншого народу, у кожного є сформовано власне поняття часу та темпоральності, яке може відрізнятись від інших. Тому встановлення єдиного визначення поняття «час» чи «темпоральність» є дуже складним завданням.

Якщо узагальнити усі судження та дослідження науковців, можемо сказати, що категорія часу – це лінгвістична категорія, що відображає відношення часу між подіями, діями, станами тощо. Ця категорія дозволяє виразити, коли саме відбувається певна дія: у минулому, або яка триває зараз чи ще відбудеться в майбутньому.

Згадуючи про категорію часу, варто зазначити визначення категорії темпоральності (далі – КТ), яка тісно взаємопов'язана із вираженням часу у мові. Категорія темпоральності є важливим елементом мови, оскільки вона допомагає виразити часові відношення в повідомленні та зрозуміти послідовність подій у тексті.

У корейській мові категорія часу виражається за допомогою різних граматичних форм, а також за допомогою спеціальних часових слів та виразів.

Основні форми дієслова в корейській мові не мають часових закінчень, тому час виражається за допомогою окремих часток, які додаються до основного дієслова.

Загалом категорія часу та темпоральності є одними з основних категорій лінгвістики, тому її розглядали багато дослідників як вітчизняних, так і зарубіжних (корейських у тому числі). Ось кілька прикладів: Соколова С. – розглядала категорію часу в українській мові ("Грамматика сучасної української літературної мови. Морфологія"); Лі Кі-Мун (Lee Ki-Moon) – він заснував сучасне вивчення корейської мови і написав кілька книг з граматики корейської мови ("A History of the Korean Language"). Серед інших дослідників можемо назвати Блоха М., Семенова Т., Дмитрієва І., Д'ж Лайонза тощо. Проте серед українських лінгвістів важко зазначити когось із відомих науковців, які написали б ґрунтовні праці про категорію часу в корейській мові.

Актуальність даного дослідження зумовлена відсутністю у корейському мовознавстві повного аналізу, опису та пояснення особливостей вживання усіх засобів та способів вираження категорії майбутнього часу (далі – КМЧ).

Об'єктом дослідження є категорія майбутнього часу в сучасній корейській мові.

Предметом дослідження є семантичні, граматичні та функціональні особливості вираження категорії майбутнього часу у сучасній корейській мові.

Вибірка фактичного **матеріалу дослідження** становить 80 прикладів із корейськомовних джерел.

Мета роботи полягає у визначенні способів вираження семантичного мікрополя майбутнього часу в сучасній корейській мові.

Досягнення поставленої мети передбачає реалізацію таких **завдань**:

- визначити теоретичні та методологічні засади дослідження категорії часу в сучасній корейській мові;
- з'ясувати поняття семантичного мікрополя;
- проаналізувати граматичні характеристики семантичного мікрополя майбутнього часу;

- дослідити функціональні характеристики способів творення семантичного мікрополя майбутнього часу.

Методи дослідження. Для відбору дослідницьких матеріалів із корейських текстів використовувався метод суцільної вибірки. Використовуючи метод польового моделювання, вдалося систематизувати багато різних засобів і способів вираження часових категорій у сучасній корейській мові. Функціональний метод використано для виявлення функціональних особливостей тих чи інших мовних засобів із часовою семантикою в корейській мові, а також дослідження мовних об'єктів у відношенні до середовища, в якому вони вживаються та функціонують.

Наукова новизна дослідження полягає у систематизації отриманих результатів здійсненого аналізу семантичного мікрополя майбутнього часу в сучасній корейській мові, що дає змогу визначити способи вираження цієї категорії часу, які найбільше чи найменше зустрічаються у мові.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості подальшого використання отриманих знань та результатів, які поглиблюють базові знання про лінгвістичні процеси, що відбуваються у сучасній корейській мові, при здійсненні наступних досліджень. Також результати дослідження можуть бути використані на практичних заняттях з таких дисциплін як "Корейська мова", "Практичний курс перекладу (корейська і українська мова)", "Теоретична граматики корейської мови" тощо.

Структура дослідження. Робота складається зі списку умовних скорочень, вступу, двох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, анотації корейською мовою і списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СЕМАНТИЧНОГО МІКРОПОЛЯ КАТЕГОРІЇ ЧАСУ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

1.1. Специфіка категорії часу в українській та корейській мовах

З огляду на те, що час – категорія універсальна, кожен народ має своє походження і сутнісне його тлумачення. Тому у представників різних народів різні уявлення і розуміння часу. Крім того, говорячи про цю категорію, найчастіше йдеться не про час взагалі, а про відображення об'єктивної тривалості, швидкості та послідовності подій у дійсності. Варто також зазначити, що людина щодня оперує категорією часу, тому просто не замислюється над її справжнім значенням і тим, що вона може представляти чи окреслювати. Тому, досліджуючи категорію часу, необхідно враховувати особливості корейської мовної культури (Маковський, 2006, с. 27).

У світогляді українців час – поняття абстрактне. Час тісно пов'язаний з існуванням і духовною культурою кожного. Він вважається лінійним, тобто одна подія слідує за іншою. Час – це щось дорогоцінне і безцінне. Не дарма його ототожнюють з грошима або навіть золотом. Уявлення певних людей про час визначає темп життя, який, у свою чергу, впливає на спілкування людей (Маковський, 2006, с. 28). Час як філософська категорія розглядається як опис об'єктів матеріальної реальності і характеризує тривалість їх існування. Існує дві концепції природи часу: релятивістська і змістовна. Релятивістська концепція, запропонована Ейнштейном, полягає в тому, що час є структурою вимірювальних процесів, пов'язаних із простором і рухом. Рассел Б. вважає, що концепція субстанції, підтримувана Платоном і Ньютоном, передбачає трактування часу як особливої самостійної субстанції (Мацюк, 2008, с. 23), крім того, час має кілька основних характеристик: тривалість; односпрямованість і незворотність; об'єктивність; сприйняття. Категорія часу відображена в такій науці, як історія. Поняття історичного часу використовується істориками для створення картини минулого. Його особливості

визначаються як історичними подіями минулого, так і теоретичними особливостями при віднесенні минулих подій до конкретної епохи. Історичний час формується для організації історичних змін у світі та створення єдиної картини минулого. Він також використовується для визначення точної хронології подій, що, у свою чергу, пояснює причинно-наслідковий зв'язок. Категорія часу використовується для правильного пояснення подій і їх розташування в зрозумілій для читача або слухача послідовності.

У лінгвістиці категорія часу пов'язана з категорією тимчасовості, яка завжди привертала увагу дослідників і дослідників. Категорія темпоральності розглядається О. Селівановою як граматична категорія дієслова, яка може виражати зв'язок процесу з моментом мовлення або часом іншого процесу висловлювання (Селіванова, 2006, с. 644).

О. Селіванова зазначає, що категорія тимчасовості базується на категорії часу, який у свою чергу поділяється на абсолютний і відносний час.

Абсолютний час – час, не пов'язаний із часом стану, наявного у висловлюванні чи іншій дії; відносний час — це час, який має відношення до часу іншого процесу чи дії у висловлюванні. Крім того, крім передування, наступності та одночасності відносного часу, існують такі поняття, як давнє минуле, передмайбутнє, перфект, майбутнє в минулому та інші часи. У своїх роботах О. Селіванова вважає, що відносний час характерний для вербоїдів, а саме гібридних форм іменника і дієслова, прикметника і дієслова, прислівника і дієслова. В українській мові час дієслів поділяють на внутрішній (властивий теперішнім і минулим формам активного стану дії) і зовнішній (властивий дієсловам пасивного стану, які можуть аналітично змінювати час) (Селіванова, 2006. стор. 645).

При вивченні категорії тимчасовості важливою є категорія часу дієслова, яка співвідноситься з граматичними категоріями виду та способу дії. В українській мові розрізняють теперішній, минулий, майбутній і давній минулий час дієслова. Теперішній (дійсний) – має зв'язок з моментом мовлення; минулий час – вказує час до моменту мовлення; майбутнє – показує час після моменту мовлення; давно минуле – те, що позначає час до іншої події в минулому.

Категорія темпоральності безпосередньо пов'язана з категорією часу, яку визначають як граматичну категорію дієслова, яка є специфічним відображенням об'єктивного часу в мові та використовується для часової локалізації стану чи події, зазначеної в пункт. висловлювання. Ця локалізація є дейктичною, тобто такою, що має прямий або частковий зв'язок з подіями, що відбуваються тут і зараз. Суть такої локалізації полягає у вказівці часів дієслова на такі явища, як одночасність, попередність і безперервність дії (Селіванова, 2006, с. 647).

Ця ж локалізація може поєднуватися з детальними посиланнями на час виникнення події чи явища. У деяких мовах вислови темпоральності можуть вказувати на часову дистанцію (тобто на близькість чи віддаленість тієї чи іншої події) (Маковський, 2005, с. 58).

Вивчаючи категорію темпоральності, варто звернути увагу на окремі випадки вживання категорії часу в перенесеному чи метафоричному значенні, коли мовець умовно переноситься в інший часовий простір. Наприклад: «*Вчора я йшов по вулиці...*», де мовець ніби «створює» події минулого (це явище називається «історичним сьогоднієм»).

Тим самим він може надати висловленню додаткових відтінків сенсу і більшої виразності. Іноді використовується для створення ефекту присутності або підкреслення наміру негайно виконати дію. Таке явище досить поширене в усному мовленні та художній літературі. Категорія часу не тільки співвідноситься з категоріями форми та способу, а й міцно пов'язана з ними. Іноді через це може бути складно відрізнити одну категорію від іншої. Ще Аристотель вказував на категорію часу (на відміну від іменника) як унікальну особливість і ознаку дієслова (Аристотель, 2000, с.5).

Пізніше в основу категорії часу було покладено дієслівну систему вираження часу.

Досліджуючи категорію тимчасовості, лінгвісти виділяють такі види часу, які є її основою: лінійний час; циклічний час; спіральний час; історичний час; актуальний історичний час; глибокий час; дорожня метафора; скалярний час; час зустрічного руху (Зацерковний, 2017, с. 41).

Британські лінгвісти Кейт Браун і Джим Міллер розглядають часові категорії як засіб розміщення подій у минулому, теперішньому чи майбутньому. З граматичної точки зору часова категорія повинна вказувати, чи є ця подія поточною, актуальною, завершеною чи звичайною. Мовець самостійно розміщує події в часі та обирає, у якому стані (доконаному чи недоконаному) їх відобразити. Це підтверджує зв'язок категорії тимчасовості й категорії часу з категорією дієслівного виду й способу.

Мовною реалізацією часової категорії є речення. Речення — це мовна одиниця, утворена за граматичними правилами певної мови, і є основним засобом вираження думки. Він може бути простим і складним. Основною ознакою, яка відрізняє речення від слів і словосполучень, є наявність присудків. Присудки виражаються певними мовними засобами, але найпоширенішою формою є форма дієслова, в якій виражаються такі граматичні категорії, як час і рід. У корейській мові категорія часу складається з шести часів: теперішнього, який поділяється на інклюзивний, виключний і нейтральний часи, минулого, майбутнього, давно минулого, передбачуваного минулого та передбачуваного минулого. Значення граматичного часу може змінюватись залежно від типів синтаксичної будови. Крім того, граматичні форманти категорії часу не можна розглядати поза категорією аспекту через їх полісемантичність. Наприклад, так званий суфікс минулого часу може бути пов'язаний з формою майбутнього (Маковський, 2005, с.45).

Теперішній час корейської мови характеризується повідомленням про дію в теперішньому часі, яка включає або виключає момент мови. Розглянемо приклади інклюзивного теперішнього часу, який включає момент мовлення:

- 우리는 듣는다[5] – українська (далі – укр.) «Слухаємо» (Гончар, 2019).

- 이 유리를 어디서 가져왔는지知道吗? – укр. «Ти знаєш, звідки ти взяв цю склянку?» (Гончар, 2019).

У ексклюзивному теперішньому часі корейської мови момент мовлення завжди виключається з часового діапазону дії. Ексклюзивний час поділяється на футуральний та розповідний (Гончар):

1. Футуральний теперішній час характеризує факт, вчинення якого очікується або передбачається. Дія у такому випадку відноситься до майбутнього часу:

- 나오면 쏜다! – укр. «Стріляй, коли вийде!» (Гончар, 2019).

- 나도 너희들의 모임에 참가하지 – укр. «Я також приєднуюся до ваших зібрань» (Гончар, 2019);

- 우리가 도와주다 – укр. «Ми допомагаємо» (Гончар, 2019).

У таких випадках у ролі перемикача часто виступає або умовний дієприслівник, або лексичний показник майбутнього часу. Наприклад:

- 개가 풀을 먹으면 비가 온다 – укр. «Коли собака їсть траву, йде дощ» (Гончар, 2019).

- 제비가 높이 날면 날이 개인다 – укр. «Коли ластівка високо злітає, лезо очищає» (Гончар, 2019).

Розповідний теперішній час характеризує певний факт або подію, яка мала місце в минулому. Дія в такому випадку відноситься до минулого. Вживається розповідний теперішній час не в окремих висловлюваннях, а в розповіді, зазвичай на тлі форм минулого часу (Маковский, 2005, с.12):

- 그날 밤에 민호는 해가 진뒤에 일을 마치고 집으로 돌아왔다. 초생달이 슴푸레하게 지붕추녀 끝으로 남실거린다 – укр. «Тієї ночі, коли сонце зайшло, Мінхо повернувся додому з роботи. Півмісяць мерехтить долотом на даху» (Гончар, 2019).

Нейтральний теперішній час абстрагується від конкретного часу і не співвідноситься з якимось певним моментом мовлення. Форми нейтрального теперішнього часу мають прикметники, зв'язки і іноді дієслова. Теперішній якісний час характеризує дію, стан, ознаку, що приписуються суб'єкту як його якість, властивість:

- 상품이 아주 많다 – укр. «Багато продуктів» (Гончар, 2019).

- 도시에 극장이 있다 – укр. «У місті є театр» (Гончар, 2019).

- 이른 아침에 물고기가 잡힌다 – укр. «Рибу ловлять рано вранці» (Гончар, 2019).

Теперішній панхронічний час в корейській мові означає сталість дії, стану як позачасової дієслівної ознаки. Широко використовується в формулюваннях законів, правил, теорем, в прислів'ях і приказках:

- 물이 얼면 얼음이 된다 – укр. «Коли вода замерзає, вона стає льодом» (Гончар, 2019).

- 바늘 가는 데 실 간다 – укр. «Куди голка, туди й нитка» (Гончар, 2019).

Основними значеннями майбутнього часу в корейській мові є власне майбутній час, презентне гіпотетичне майбутнє та претеритне гіпотетичне майбутнє. Власне майбутній час характеризує дію, стан або ознаку в майбутньому, які відносяться до першої або другої особи:

- 자, 나는 가겠소 – укр. «Добре, я йду» (Гончар, 2019).

- 언젠는 내 말을 듣겠소 – укр. «Коли ти мене почувши?» (Гончар, 2019).

Презентне гіпотетичне майбутнє позначає передбачувану дію, стан або ознаку в теперішньому часі, що відноситься до третьої особи.

Збіг з моментом мовлення визначається по контексту, а також по лексичним показниками теперішнього часу. Гіпотетичність підсилюється завдяки модальним словам. Претеритне гіпотетичне майбутнє означає передбачуваність дії, стану або ознаки в минулому часі:

- 그들은 말할 기운조차 없는 꼴을 보면 도무지 딱해 못 보겠다. 가까운 동리 학생들은 동생들을 업고 왔다 – укр. «Їх навіть пожаліти не можуть, коли навіть на розмову немає сил. Учні з довколишніх сіл привезли своїх молодших братів і сестер на своїх спинах» (Гончар, 2019).

Минулий час позначає дію, що відбувалася або відбулася до моменту мовлення:

- 그 사람은 이야기를 계속했다 – укр. «Продовжила розповідь людина» (Гончар, 2019).

- 그 새는 다시 물속으로 들어갔습니다 – укр. «Птах знову пішов у воду» (Гончар, 2019).

- 그날도 오늘처럼 날이 좋았다 – укр. «Той день був такий же гарний, як і сьогодні» (Гончар, 2019).

Додатковими значеннями минулого часу в корейській мові є минулий результативний та розширений минулий час. Минулий результативний час позначає дію, яка завершилась у минулому, а результат діє у теперішньому часі:

- 이것 봐라, 꽃이 피었다 – укр. «Подивіться, квітка розцвіла» (Гончар, 2019).

- 옷이 다 젖었습니다 – укр. «Твій одяг весь мокрий» (Гончар, 2019).

Розширений минулий час має позачасове значення, включає в себе момент мовлення та позначає стан, в якому знаходиться суб'єкт в момент мовлення:

- 살았네! – укр. «Живий!»

- 봄은 아직 멀었다 – укр. «До весни ще далеко» (Гончар, 2019).

- 오늘은 일기가 흐렸습니다 – укр. «Сьогодні була хмарна погода» (Гончар, 2019).

Давньоминулий час позначає дію у минулому, яка закінчилась перед іншою дією у минулому, і у корейській мові поділяється на аористичний давньоминулий та віддалений давньоминулий час. Аористичний давньоминулий час позначає дію, яка мала місце в минулому. Аористичне значення форми проявляється в тому, що дія позначається як процес, який відбувався чи відбувся у минулому враховуючи те, що результат цього процесу роз'єднаний з планом теперішнього часу:

- 어느날 태민이는 관식의 집으로 저녁마실을 갔었다 – укр. «Одного разу Темін пішов до будинку Гвансіка на вечерю» (Гончар, 2019).

- 당신에게 집에서 정화가 왔었다 – укр. «Очищення прийшло з дому до вас» (Гончар, 2019).

Віддалений давньоминулий час позначає дію, яка була розташована і більш-менш віддаленому минулому:

- 지난해 구라과의 넓은 지역에는 전례없는 가뭄이 휩쓸었다 – укр. «Минулого року на великій території в Європі була безпрецедентна посуха» (Гончар, 2019).

- 몇해전에 오염된 강물을 음료수로 사용한 결과 스페인에서는 근 이천명이 죽었다 – укр. «Кілька років тому в Іспанії в результаті вживання забрудненої річкової води померло майже дві тисячі людей» (Гончар, 2019).

Позаминулий час позначає дію, яка відбулася в минулому перед іншою дією, згаданою в контексті раніше або пізніше даної дії. Наприклад:

1. Іншу дію згадано раніше даної дії: 어제 비행기로 우리 대표단이 모잠비크에서 돌아왔다. 이에 앞서 대표단이 우간다공화국을 방문하였었다 – укр. «Наша делегація вчора літаком повернулася з Мозамбіку. Перед цим делегація відвідала Республіку Уганда» (Гончар, 2019).

2. Іншу дію згадано пізніше даної дії: 그때 유미림은 집에 혼자 있었다. 수웅은 출근했었고 성은이 역시 유치원에 가고 없었다 – укр. «У той час Ю Мі-рім була сама вдома. Сувун пішов на роботу, а Сонгин також пішов у дитячий садок» (Гончар, 2019).

У таких випадках передування іншій дії визначається за допомогою контексту.

Давньоминулий час властивий художньому і розмовному стилям мови та не вживається у діловому, науковому та публіцистичному стилях. Припущений минулий час позначає припущену закінчену дію в минулому. Гіпотетичність підсилюється модальними дієсловами, а лексичні показники, зазвичай, позначають завершеність дії (Chang, Sun, 1977, с.74):

- 그럼 돈을 많이 벌었겠소그러! – укр. «Тоді ти, мабуть, багато грошей заробив!» (Гончар, 2019).

- 이 한 이삭이 처음에는 조 한 알아였겠지요? – укр. «Цей Ісаак, мабуть, спочатку був Джо, так?» (Гончар, 2019).

Особливою формою позаминулого часу є форма зі значенням “звично повторюване минуле“, наприклад:

- 너 그때 나를 속였됐구나 – укр. «Ти тоді мене зрадив» (Гончар, 2019).

- 사정이 그렇게 됐됐어요 – укр. «Так і сталося» (Гончар, 2019).

Передбачуваний позаминулий час позначає можливу закінчену дію, що мало місце в більш-менш віддаленому минулому, наприклад:

그때 그는 나를 가만히 두었었겠다 – укр. «Тоді він, мабуть, залишив мене самого» (Гончар, 2019).

Категорія часу, реалізуючись в тексті, проявляє інтенції автора, його прагнення висловити найбільш адекватно описуються події, донести їх до читача. Звісно ж це значне виявлення мовних засобів, які формують темпоральну структуру тексту, яка в

певній мірі обумовлена причетністю тексту до певного жанру (Всеволодова, 2010, с.20).

1.2. Поняття семантичного мікрополя

Функціонально-семантичне поле (далі – ФСП) як термін функціональної граматики – це поняття, в основі якого лежить семантична категорія угруповання засобів на різних рівнях мови, об'єднаних спільною семантичною функцією (Мацюк, 2008, с. 21).

Це поле має свою структуру (центр і периферія). Його центр становлять морфологічний і синтаксичний рівні (з набором диференційних ознак).

А словотвірні та лексичні засоби залишаються на периферії (без цих ознак) (Lee, Hong–Wae, 1970, p. 12). Теорію граматичного та лексичного полів розвинув у своїх працях В. Барчук (Барчук, 2011); О. Бондар (Бондар, 1996); А. Загнітко (Загнітко, 2001); Ю. Любимова (Любимова, 2019), хоча вони по-різному визначають термін «поле». Загальна думка згаданих дослідників полягає в тому, що «єдність виражених концептуальних категорій є основою для встановлення полів, а поле в їх інтерпретації функціонує як міжрівневий феномен, де різні засоби вираження поняття чи значення є прийнято як поняття Основна ознака може бути об'єднана» (Колесников, 2011, с. 56)

О. В. Бондарко розрізняє сфери темпоральності, аспектуальності та гарантійності. Перераховані вище поля мають такі основні характеристики: а) загальна семантика компонентів поля; б) неоднорідність складуполя, що включає як граматичні, так і лексичні елементи; в) ядро і периферійна структура з плавними переходами між цими частинами поля і між різними полями. Також він називає такі поля функціонально-семантичними.

Ядром більшості перелічених полів є відповідні граматичні категорії числа, часу, виду і т. д. Характер поля можуть мати й багато інших граматичних явищ. FSP — не єдиний тип поля, що використовується в граматичних системах мов. Для найширших мовних полів існує спільна ознака, що характеризує структурну

організацію поля як одиниці, що не має чітких меж між своїми компонентами або з сусідніми полями (Маковський, 2005, с. 57).

Поширення того чи іншого ФСП базується на системі мовних засобів, що виконують певну функцію. Серед цих засобів основною граматичною категорією є; до них належать також певні синтаксичні конструкції, групування лексичних і граматичних засобів тощо. Встановивши повний склад таких інструментів, можна окреслити межі FSP і окреслити структуру поля. ФСП — це, з одного боку, граматичні, морфологічні та синтаксичні засоби, а з іншого — лексичні, лексико-граматичні, словотвірні елементи, що належать до однієї семантичної зони, що взаємодіють з ними. ФСП виникає в результаті взаємодії різнорідних (пов'язаних з різними сторонами та рівнями мови) елементів, які мають спільні незмінні семантичні ознаки (Колесников, 2011, с.89). Основні особливості структури FSP узагальнено таким чином:

1) в полі виділяється ядро, по відношенню до якого інші компоненти поля являють собою периферію;

2) поле характеризується частковим перетином його елементів; різні поля також частково перекриваються; при цьому формуються загальні ланцюги поступових переходів;

3) у межах поля представлені семантичні відношення як однорідних, так і різнорідних мовних засобів; взаємодія граматичних і лексичних компонентів поля відбувається за рахунок їх змістовної співвіднесеності, здатності об'єднуватися в єдиний семантичний комплекс (Маковський, 2005, с.8).

Опозиційне «центр-периферія» багатоаспектне. У різних підходах дослідників можна спостерігати різні основи членства під спостереженням. Основою цього протиставлення можуть бути повнота і максимальна інтенсивність, концентрація ознак у центрі структури та їх розрідження, ослаблення в периферійних зонах. Є. В. Гуліга та Е. І. Шендельс вважають домінуючим польовим компонентом: а) для вираження найбільш спеціалізованого зумовленого значення;

б) передає його максимально однозначно; в) використовується систематично (Любимова, 2003, с. 102).

Кожне семантичне поле може потрапити в інше поле через більш-менш довгий ланцюг проміжних ланок, так що семантичний простір мови виявляється безперервним (наприклад, поле дієслів зі значенням коливального руху (висіти, смикатися), тремтіти тощо) перетинається спочатку з полем каузативних дієслів (тягнути, тягти), які, у свою чергу, зближуються з дієсловами типу вдарити за метою та результатом (пор. смикати когось за волосся); по-друге, це поле перетинається з полем моторно-множинних дієслів (бігти, їздити тощо), оскільки елементи обох полів представляють дію, що складається з окремих квантів (квант коливань руху тіла та квант повторюваних частот). рух); по-третє, переносні значення багатьох розглянутих дієслів метонімічно пов'язані зі значенням «боятися» (пор. тремтіти, тремтіти та ін.). Як ми вже згадували раніше, FSP має ядро та периферію.

Наприклад, ядром поля темпоральності є часова форма дієслова, ядром поля аспектуальності є вид як граматична категорія дієслова, ядром поля модальності є спосіб дієслова. і т.д. До периферії належать лексичні, словотвірні компоненти, які можуть утворювати системи та підсистеми (Барчук, 2011, с.25).

ФСП – це єдність різних планів і рівнів. Деякі з них являють собою комплекс більш приватних ФСП. І не у всіх випадках легко визначити статус того чи іншого ФСП: чи це самостійне поле, чи мікрополе, що належить до ширшої семантичної групи (Барчук, 2011, с.36).

Висновки до розділу 1

У розділі визначено, що категорію часовості можна розглядати як елемент народного світогляду, оскільки вона містить концепцію нації та народу в часі. Проте варто пам'ятати про різницю в уявленнях кожної нації та народу. Поняття часу, що лежить в основі категорії тимчасовості, формується менталітетом, історією розвитку нації та багатьма соціальними факторами.

Категорія часовості в сучасній корейській мові пов'язана з національним уявленням корейців про час і має яскраве відображення в літературі та художніх текстах. Воно також тісно пов'язане з етнічною філософською концепцією часу та становить важливу частину наукового лінгвістичного світогляду. Категорія тимчасовості пов'язана з внутрішніми процесами мови, а також з граматичними категоріями дієслова. Досить часто засоби і способи вираження категорії темпоральності одного діалекту можуть відрізнятися від іншого, тому цей фактор також є важливим у нашому дослідженні.

Встановлено, що поняття семантичного (функціонально-семантичного) поля пов'язане з ономазіологічним підходом у граматиці та її вивченні як системи. Теорія функціональних семантичних полів (ФСП) була запропонована в 1960-х роках Бондарко О. В. і розроблена ним у 1970-80-х рр. За його словами, функціонально-семантичне поле є двосторонньою (тобто за змістом і формальною ознакою) мовною одиницею і створює цю семантичну зону існуючої мови за допомогою граматичних (морфологічних і синтаксичних) засобів взаємодії з лексичними, лексико-граматичними і словотвірними елементами.

РОЗДІЛ 2. ГРАМАТИЧНІ ЗАСОБИ ВЕРБАЛЬНОГО ВІДТРОВЕННЯ СЕМАНТИЧНОГО МІКРОПОЛЯ МАЙБУТНЬОГО ЧАСУ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Аналіз структурних характеристик семантичного мікрополя майбутнього часу корейської мови

У корейській мові спостерігається відмінність вираження категорії часу від інших мов, зумовлена мовною системою і національною культурою. Категорія

темпоральності виражається за допомогою тимчасових допоміжних слів, часовими прислівниками та іменниками:

1) тимчасові допоміжні слова: 쓰다 "бути в процесі якої-небудь дії", 위로, 통과하다, ~의, 어서 해봐요 "близькі за значенням до суфіксів дієслів в минулому часі";

2) часові прислівники: ~이다 "бути в процесі будь-які дії", 이미 "вже", 한 번 "свого часу", ~ 할 것이다 "ось-ось", ~ 할 것이다 "відразу", 재능 "тільки";

3) часові іменники: 지금 "тепер", 옛날 옛적에 "в минулому, раніше", 그 다음에 "в ті роки", 미래 "в майбутньому", ~ 후에 "пізніше".

Мікрополе майбутнього часу в корейській мові поділяється на власне майбутній, презентний-гіпотетичний та претиричний-гіпотетичний час. Майбутній час в корейській мові утворюється за допомогою додавання до кореня дієслова суфікса "-겠".

Власне майбутній час вказує на дію, ознаку, стан в майбутньому часі. "다음 주말에 부산에 가겠습니다" – укр. «Наступного тижня я поїду до Пусану» (노제운, 2007). Презентний-гіпотетичний майбутній використовують для позначення допустової дії, стану, ознаки в теперішньому часі. "가 보니까 자겠습니다" – укр. «Я пішла подивилась, вона спить, напевно» (노제운., 2007). Претиричний-гіпотетичний майбутній позначає допустову дію, стан або ознаку в минулому часі. "어떻게 했으면 좋겠어요?" – укр. «Як же краще вчинити?» (노제운, 2007).

У корейській мові існує безліч способів вираження майбутнього часу. Серед корейських лінгвістів навіть йдуть дебати, щодо взагалі існування як такого майбутнього часу, адже майбутній час також можна виражати за допомогою теперішнього часу. Серед лінгвістів загалом існує тенденція виділяти афікс -겠, як головний засіб позначення майбутнього часу, однак, як ми встановили раніше в загальному розгляді майбутнього часу в корейській мові, цей афікс є досить двояким, оскільки його відносять як до способу, що виражає намір та умовивід мовця, так і до часу, оскільки в ньому вбудоване посилення на майбутній час. Однак, -겠 – це не

єдиний і навіть не найпоширеніший спосіб позначення майбутнього часу в корейській мові.

У корейській мові також виділяють граматичну форму на позначення майбутнього часу – (으)ㄴ 것이다, утворену афіксом майбутнього часу -ㄴ 거; ця форма має різні варіації залежно від стилю ввічливості в якому вживається: (으)ㄴ 거예요 неофіційно-ввічливий, (으)ㄴ 거야 розмовний (панмаль), (으)ㄴ 겁니다 офіційно-ввічливий. Форма неофіційно-ввічливого стилю є найпоширенішою за вживанням, тому розглянемо відмінність форми -겠 від вищезазначеної форми та способи їх творення.

- (으)ㄴ 거예요. Утворюється шляхом додавання до основи дієслова суфікса -ㄴ 거 + стиль ввічливості. Якщо основа дієслова закінчується на голосну то додається -ㄴ 거예요, на приголосну -을 거예요.

- -겠. Утворюється шляхом додавання до основи дієслова суфікса -겠 + стиль ввічливості.

Форма: -겠 позначає: намір мовця (буду, збираюсь); дію, що відбудеться незабаром, тобто у найближчому майбутньому; припущення, здогадка.

Форма: (으)ㄴ 거예요 позначає: заплановану дію, тобто намір виконання дії; припущення.

Різниця між цими формами полягає в тому, що форма -겠 використовується лише для першої особи однини, у той час як (으)ㄴ 거예요 можна використовувати для першої, другої та третьої особи однини і множини.

Також форма -겠 на відмінну від (으)ㄴ 거예요 позначає більшу вірогідність виконання дії.

У корейській мові до основи дієслова додають форму з суфіксом на позначення майбутнього часу (으)ㄴ 거 + форма на позначення офіційно-ввічливого стилю, також наявний маркер часу – 내일.

Намір чи рішення, яке стосується дій у майбутньому:

저는 배고파서 카페에 가겠어요 укр. «Я голодний, тому йтиму в кафе»(노제운, 2007).

저는 배고파서 카페에 갈거예요 укр. «Я голодний, тому піду в кафе» (노제운, 2007).

У корейській мові, як ми розглянули раніше, існує декілька способів вираження майбутнього часу. У першому випадку до основи дієслова додали суфікс майбутнього часу -겠, також присутня форма на позначення неофіційно ввічливого стилю. У другому реченні до основи дієслова додали суфікс -르 거 та форму неофіційно-ввічливого стилю ввічливості – -아/어요, оскільки речення від першої особи можна в цьому випадку використовувати ці два варіанти, в обох варіантах відсутні маркери майбутнього часу та конкретного моменту часу. Однак, в корейській мові також виділяють окрему форму на позначення наміру та плану: (으) 르 게요, яку використовує мовець, коли хоче виразити свій намір, або рішення іншій людині, тобто адресату, має відтінок обіцянки, також використовується лише з першою особою однини. На відмінну від форми (으)르 거예요 та -겠, у цій формі наявний взаємозв'язок між слухачем (адресатом) та наміром мовця, що враховує цього слухача. Наприклад, 저는 배고파서, 카페에 갈게요. Одночасно ця форма може позначати як намір мовця, а також залежно від контексту, а саме: учасників дії – обіцянку мовця слухачеві. Обіцянки, побоювання, сподівання: 저는 내일 꼭 이 책을 가지고 올게요 укр. «Обов'язково принесу цю книгу завтра» (노제운, 2007).

Вжита форма на позначення обіцянки з віднесеністю в майбутній час (으) 르 게요, також присутній маркер майбутнього часу 내일.

У корейській мові, як і в українській відсутній конкретний час на позначення тривалої дії, однак для позначення таких дій використовують форму на позначення тривалості -고 있다 поєднану з афіксом на позначення майбутнього часу -르 거.

1) Дія, що буде відбуватися у певний момент, період часу в майбутньому: 우리는 오후 9 시에 그 영화를 보고있을 거예요 укр. «Фільм будемо дивитися о 21:00».

[44]. У корейській мові до основи дієслова відповідно додали форму тривалості -고 있다 поєднану з афіксом майбутнього часу -르 거 + неофіційно ввічливий стиль.

2) Заздалегідь запланована дія що буде відбуватися в майбутньому:

그녀는 역에서 마르타를 만나고있을 거예요 укр. «Вона зустрине Марту на вокзалі» (노제운, 2007).

그녀는 역에서 마르타를 만날 거예요 укр. «Вона зустрічатиме Марту на вокзалі» (노제운, 2007).

У корейській мові можливо вжити як звичайний майбутній час, що виражається додаванням до основи дієслова афіксу -르 거, який в першому прикладі додали до неофіційно-ввічливого стилю, однак в такому випадку не буде виражатися процесуальність дії, хоча буде передаватися запланованість дії. У другому ж випадку вжита форма на позначення процесуальності -고 있다 у поєднанні з афіксом майбутнього часу та неофіційно ввічливий стиль.

У корейській мові, як і в українській також відсутній майбутній доконаний час загалом буде виражатись звичайним майбутнім часом, що утворений шляхом додавання до основи дієслова афіксу -겠- або (으)르 거: -дія яка почнеться та закінчиться до певного моменту або до іншої дії в майбутньому: 5 시까지에는 이 일을 끝마칠 것입니다 укр. «Я закінчу цю роботу до 5 години» (노제운, 2007).

У корейській мові маркер часу виражений формою -까지, що позначає “до“ (певного моменту), до основи дієслова додали суфікс на позначення майбутнього часу (으)르 거 + офіційно ввічливий стиль.

Часові форми доконано-тривалої групи позначають дію, що почалася до певного моменту в минулому, теперішньому, майбутньому й триває у певний момент у минулому, теперішньому чи майбутньому. В українській та корейській мові відсутній такий час, і залежно від функцій він може виражатися по різному: дія почалась у минулому, тривала певний проміжок часу і все ще триває в момент мовлення: 비가 9 시간째 내리고 있습니다 укр. «Дош йде вже 9 годин» (노제운, 2007). Також можливо використати як граматичну форму тривалості для акценту саме на ній

що виражена додаванням до основи дієслова форми -고 있다 + в даному випадку офіційно ввічливого стилю. Та для позначення доконаності дії – минулий час, або афікс -았/었었-, що є відповідником формі минулого доконаного часу в англійській, однак дія буде позначена як повністю доконана, процесуальність буде відсутня.

Розглянемо деякі приклади:

이렇게 모두의 눈앞에서 기적이 일어났습니다 모두가 지켜보는 가운데 조그마한 초록이가 땅에서 돋아나더니 키가 점점 커져 잠시 후 우뚝 솟은 나무가 되었습니다. 꽃이 피었다 나무의 수관이 만개했다 한순간에 꽃이 다 떨어지고 무수한 배들이 자랐다 사람들이 미처 반응하기도 전에 나뭇가지가 커다란 노란 배로 뒤덮였고 향기로운 냄새가 멀리 퍼졌다 укр. *«Диво сталося на очах у публіки. [Спочатку] Усі з широко розкритими очима дивилися на те, як із землі видався росток, який ставав все вищим і більшим, і незабаром виріс у дуже високе дерево. Дуже швидко крона його покрилася білими квітами. Через мить все квіти опали, [потім] почали відростати незліченні персики; натовп ще не зрозумів, що ж сталося, [(але) незабаром] гілки дерева були щільно обвішані блискучими жовтими плодами, аромат яких розповсюджувався далеко навколо»* (노제운, 2007).

Крім першого речення, що грає роль прологу, що передує розповіді, в даному контексті налічується п'ять різних дій, ширше – ситуацій, які знаходяться у відносинах суворої різночасовості:

1) 모두가 지켜봤다) - 작은 초록 이빨이 땅을 뚫고 키가 점점 커지더니 잠시 후 우뚝 솟은 나무로 자라났다 укр. *«Усі з широко розкритими очима спостерігатимуть за тим, як із землі видасться росток, який стане все вищим і більшим, і незабаром виросте у дуже високе дерево»* (노제운, 2007).

2) 그 직후 나무의 면류관을 가득 채운 순백의 배꽃 укр. *«Дуже швидко крона його покриється білими квітами»* (노제운, 2007).

3) 순식간에 모든 꽃이 떨어졌다 укр. *«через мить всі квіти опадуть»* (노제운, 2007).

4) 셀 수 없이 많은 배가 자라고 укр. «*почнуть відростати незліченні персики*» (노제운, 2007).

5) (사람들이 반응하기 전에) 큰 노란 배나무가 가지에 온통 매달려 있고 (향기로운 향기가 멀리 퍼져 나간다) укр. «*(натовп ще не зрозумів, що ж сталося) гілки дерева заповнилися блискучими жовтими плодами (аромат буде розповсюджуватися далеко навколо)*» (노제운, 2007).

Грамматично ідею майбутнього часу передають співвідносні форми предикатів:

- 1) 자라다: 길다 *рости*, результативна морфема ~이 되다 і суфікс 위로;
- 2) 완전히 열다: 열다 *розквітати*, результативна морфема 가득한 і суфікс 위로;
- 3) 가을: 가을 *опадати* і суфікс 위로;
- 4) 자라다: 길다 *рости*, суфікс 위로, результативні морфеми 나오다;
- 5) 끝다: 끝다 *вішати, висіти*, результативна морфема 가득한, суфікс 위로(노제운, 2007).

В даному оповідальному контексті дії, на які вказують предикати, оформлені показником виду та часу 위로, співвідносяться один з одним так, що виключається будь-яка інтерпретація, яка допускала б хоча б часткове "перекривання" в часі.

У тексті корейською мовою граматичним маркером зміни дій в рамках однієї мікротеми є показник 위로. В українській мові такого граматичного маркера зміни дій немає; це визначається в контексті оповідання лексично і граматично.

Використання форми 일어났다 (일어났다 *відбуватися* + суфікс 위로) в першому реченні, що є прологом (назвою нової ситуації), обумовлено протиставленням якісно нової ситуації: 전체 시야에서 기적이 일어났습니다 укр. «*Диво сталося на очах у публіки якоїсь попередньої*».

Поряд з повною, суворою різночасовістю виділяють також "слабке передування", або неповну (часткову) різночасовість, суть якої полягає в стосунках, що не виключають диз'юнкції та що має в даному випадку такий сенс: в якомусь відрізку часу, відбувається дія: А чи дія В, або якась частина А і В разом. Таким чином, на деякому часовому відрізку можна припускати співіснування кінцевої

частини однієї дії з невизначеною частиною іншої – однозначна вказівка на обмеженість часу відсутня (Любимова, 2019, с.103).

2.2. Функціональні характеристики способів творення семантичного мікрополя майбутнього часу

Фактор часу має на увазі час дії і відносне положення дії від моменту мовлення або іншого моменту на осі часу (Романюк, 2018). У корейській мові його вираження можна розглядати в якості темпорального значення. Головними засобами вираження є такі лексичні засоби, як допоміжні слова часу (쓰다 "бути в процесі якої-небудь дії", 위로, 통과하다 "близькі за значенням до суфіксів дієслів в минулому часі"), іменники (지금 "тепер", 옛날 옛적에 "в минулому") і прислівники (이미 "вже", 하려고 "скоро") (Кравченко, 2004, с.74).

На прикладах мікрополів часу історії розглянемо функціональні характеристики способів творення семантичного мікрополя майбутнього часу.

Наприклад: 서울민속정원, 새해까지 완공 *укр. «Будівництво фольклорного саду в Сеулі буде закінчено до Нового року»*. (майбутній час). (노제운, 2007).

Тут мікрополе часу історії – зима.

당신은 곧 그것에 대해 듣게 될 것입니다! *укр. «Ви скоро про це почуєте!»* (майбутній час) (노제운, 2007). Тут мікрополе часу історії не означено.

봄 축제가 다가오고 있습니다 *укр. «Новорічні свята скоро настануть»* (노제운, 2007) (майбутній час). Тут мікрополе часу історії – зима.

Під людським рухом мається на увазі діяльність людини і соматичний рух. Вираз діяльності людини може бути розглянутий як фон часу, на якому хтось поміщається. Фіксованістю часу характеризуються особисті життєві звички, святкові звичаї народу, якісь розважальні діяльності, графік роботи, навіть стиль одягу.

Наприклад: 찻집 방문객은 바나나 부채로 손을 흔들고 차를 맛보고 시원함을 즐길 수 있습니다 *укр. «Відвідувачам чайної працівники махатимуть банановим віялом, дадуть для дегустування чай і запропонують насолодитися прохолодою»*

(노제운, 2007). Тут дії "махати банановим віялом" і "насолоджуватися прохолодою" зазвичай відбуваються влітку, тому з їх допомогою визначено фон мікрополя часу історії – літо;

우리가 고향에있을 때 온 가족이 달을 존경하고 달 진저 브레드와 과일을 맛보고 이야기하고 웃을 것입니다 укр. *«Коли ми будемо на батьківщині, то в цей час ми всією сім'єю милуватимосся місяцем, смакуватимемо місячні пряники та фрукти, будемо розмовляти і сміятися!»* (노제운, 2007). Смакувати місячний пряник, милуватися місяцем – це звичаї свята місяця в Кореї. Свято місяця відбувається на 15-й день восьмого місяця кожного року за східним місячним календарем. Він також носить назву Свята середини осені. Очевидно, що дана сцена трапилася під час свята Місяця, (тобто восени). Тут мікрополе часу історії – осінь.

Що стосується соматичного руху людини, то його вираз частіше пов'язується з виразом того, що час тече дуже швидко.

У порівнянні з українською мовою в корейській мові для непрямого вираження значення часу частіше вживається вираз, пов'язаний з соматичним рухом. Соматичний рух людини, пов'язаний з вираженням значення часу, розділяється на рух руки, рух голови і рух очей. У корейській мові для вираження значення швидкого перебігу часу вживаються такі вирази, як 손가락 튕기기 "клацнути пальцями", 정점 "піднімати і опускати голову", 깜박거리다 "блмати".

На відміну від корейської мови, в українській мові при вираженні даного значення вживаються слова "миттєво", "мить" та інші подібні слова. Дана відмінність, очевидно, проявляється в перекладах з корейської на українську мову, тобто 손가락 튕기기, 정점, 눈짓 перекладаються виразами "миттєво", "в одну мить" та ін. Наприклад:

8년이 순식간에 지나가 укр. *«Вісім років пролетять як одна мить»* (노제운, 2007).

한순간에 50년이 지나간다 укр. *«В одну мить пройдуть п'ятдесят років»*(노제운, 2007).

10 분이 순식간에 지나간다 укр. «Десять хвилин пройдуть як одна мить» (노제운, 2007).

Астрономічний рух – це не тільки рух зірок і планет, але й інші метеорологічні явища: дощ, сніг, град та ін. Дані руху і явища показують зміну дня і ночі, а також пір року. Наприклад, схід сонця – ранок; повний місяць – вечір (ніч) середини одного місяця; сніг – зима. Наприклад:

창밖에는 하늘이 우윳빛으로 보일거야 укр. «За вікном небо здаватиметься молочним» (노제운, 2007).

북풍이 불고 눈꽃이 날리며 공중을 맴돈다 укр. «Дме північний вітер і сніжинки летять і ширяють у повітрі» (노제운, 2007).

"북풍", "눈송이" (північний вітер, сніжинки) – символи зимового сезону.

Крім астрономічного руху, з непрямим виразом значення часу тісно пов'язується фенологічний рух. Астрономічний рух впливає на фенологічний рух. Під фенологічним рухом маються на увазі регулярні зміни в способі життя тварин і процесі росту рослин. Дані зміни пов'язані зі зміною пір року. Треба підкреслити, що в порівнянні з мовними засобами вираження категорії майбутнього часу дані непрямі засоби частіше висловлюють час з семантичної дифузиею. Таким чином, можна зробити наступні висновки:

1) в порівнянні з корейською мовою, в українській мові мовні засоби безпосереднього вираження значення часу є багатшими. Основним засобом в українській мові є різні часові форми дієслів, а в корейській мові центральне місце займають службові слова;

2) як в українській, так і в корейській мові непряме вираження значення часу наближається до явища перифрази, яке представляє собою стилістичний прийом. Це здійснюється при вживанні виразів, пов'язаних з поняттями "людський рух", "астрономічний рух" і "фенологічний рух". Цими засобами частіше виражається час з семантичної дифузиею. У корейській мові фактор часу висловлює час дії і є відносним положенням дії від моменту мовлення або іншого моменту на часовій осі (Залізник, Шмельов, 2007, с.230).

Фактор часу – час походження дії (Колесников, 2011, с.53). Українська темпоральність та фактор часу корейської мови мають однаковий об'єкт дослідження, яким є відношення часу ситуації до точки відліку. Треба підкреслити, що на вибір точки відліку до категорії часу великий вплив має когнітивний підхід (Всеволодова, 2010, с.20). Популярні два типи когнітивного підходу. Перший підхід: місце моменту мови особи, яка говорить розглядається як точка звіту, тобто місце спостерігача. Другий підхід: інший момент вважається точкою звіту, в зв'язку з рухливістю місця спостерігача вибір точки відліку характеризується невизначеністю (Залізник, Шмельов, 2007, с.231).

Ці два підходи можуть існувати в одній мові, але один з них є кращим і визначає ставлення дії до точки відліку. У корейській мові відсутні центральні засоби, що застосовуються для вираження темпорального значення. Вираз темпорального значення реалізується за допомогою мовних засобів вираження фактора часу, що здійснюється, перш за все, при вживанні часових допоміжних слів: 쓰다 "бути в процесі якої-небудь дії", 위로, 통과하다 "близькі за значенням до суфіксів дієслів у майбутньому часі". Дані допоміжні слова частіше вживаються в поєднанні з дієсловами. Допоміжне слово 쓰다 позначає факт, одночасний з точкою відліку. В цьому випадку точкою відліку є не тільки момент мовлення, а й інший момент. Тому 쓰다 може позначати факт, який діє в момент мовлення, або факт, що передуює моменту мовлення, або факт, наступний за моментом мовлення.

Наприклад: 그는 대담자의 연설을 주의 깊게 들을 것입니다 укр. «Він уважно слухатиме виступ співрозмовника» (노제운, 2007). Факт, наступний за моментом мовлення; майбутній час.

소년은 이른 아침에 그와 함께 점심을 먹고 오리를 치러 갈 것이라고 어머니와 형제에게 설명할 것입니다 укр. «Хлопчик пояснить матері і братові, що рано вранці він візьме з собою обід і піде пасти качок» (노제운, 2007). Факт, наступний за моментом мовлення; майбутній час. 매치메이커, 잘 들어 укр. «Свахо, ти послухай» (노제운, 2007). Факт, наступний за моментом мовлення; майбутній час.

Допоміжні слова 위로 і 통과하다 частіше позначають факт, що передує точці відліку. При цьому основною точкою відліку є момент мовлення. Слова 위로 і 통과하다 ще можуть позначати факт, який відраховується від іншого моменту, тобто вони можуть вживатися для вираження значення майбутнього часу:

그는 사상 교육에 관한 많은 책을 읽을 것입니다 укр. «Він читатиме багато книг про ідеологічне виховання» (майбутній час) (노제운, 2007).

회의가 종료됩니다 укр. «Збори закінчаться» (майбутній час) (노제운, 2007).

한 번 이상 거기에 갈 것이라고 모두에게 말했습니다 укр. «Я всім сказав, що поїду туди ще не один раз» (майбутній час) (노제운, 2007).

이명박의 생일이 다가온다 укр. «У Лі скоро буде день народження» (майбутній час) (노제운, 2007).

Крім тимчасових допоміжних слів, при вираженні темпорального значення прислівники і іменники часу відіграють важливу роль. У корейській мові існують такі прислівники часу, що вживаються для вираження темпорального значення:

~이다 "бути в процесі якої-небудь дії", ~ 할 것이다 "ось-ось", 이미 "вже", 재능 "тільки" та ін.

Що стосується іменників часу, то вони виражають майбутній час: 미래 "в подальшому", 미래 "в майбутньому", 나중에 "надалі":

지도자들은 앞으로 섬에서 회의를 계획했습니다 укр. «Лідери запланували в подальшому зустріч на острові» (노제운, 2007).

나는 미래에 한국이 통일된 나라가 될 것이라고 믿습니다 укр. «Вірю, що в майбутньому Корея стане єдиною країною» (노제운, 2007).

앞으로 당신은 내가 생각을 개선하고 발전시키는 데 도움을 주어야 할 것입니다 укр. «Надалі тобі треба буде допомагати мені покращувати і розвивати мислення» (노제운, 2007).

Важливо відзначити, що в корейській мові якийсь інший момент є основною точкою відліку, а момент мовлення є вторинною точкою часового відліку. Спираючись на вищесказане, зазначимо, що безпосереднє вираження значення часу

здійснюється за допомогою функціонування дієслів, що виражають різні категорії майбутнього часу в корейській мові.

Отже, семантичне мікропіле (далі – СМ) "майбутній час" як складова частина лексико-семантичного поля "час" відображає уявлення корейців про уявне майбутнє, про те, що ще не здійснилося, а тільки має статися.

Мікрополе має чітку ядерно-периферійну організацію (далі – ЯПО) з усіма властивими їй рисами. Ядерні лексеми виявляють істотну семантичну близькість і в певних контекстах можуть бути вжитими як синоніми. На рівні ядра функціонують такі дії:

- намір чи рішення, яке стосується дій у майбутньому;
- обіцянки, побоювання, сподівання;
- заздалегідь запланована дія що буде відбуватися в майбутньому;
- дія, що буде відбуватися у певний момент, період часу в майбутньому;
- дія, яка почнеться та закінчиться до певного моменту або до іншої дії в майбутньому;
- дія, яка почалась в минулому тривала певний проміжок часу і все ще триває в момент мовлення.

Периферійні лексеми пов'язані з рештою одиниць мікрополя лише через окремі семи. Вони є семантично віддаленими від ядра, натомість забезпечують перетинання з іншими мікрополями лексико-семантичного поля "майбутній час".

Висновки до розділу 2

У розділі визначено, що певні семантичні варіації в формах дієслова можуть бути співвіднесені з такими часовими поняттями, як минуле, теперішнє, або майбутнє. З'ясовано, що темпоральність є більш широким поняттям на відмінну від часу, оскільки це семантична категорія, головною функцією якої – є позначення часу описуваної ситуації відносно будь-якої точки відліку, зазвичай моменту мовлення мовця. Граматична категорія часу є частиною категорії темпоральності, оскільки темпоральність виражається зазвичай за допомогою морфологічної категорії часу.

Отже, час – це загальна категорія, в яку входять як темпоральність, так і граматичний час, які в свою чергу є взаємозв'язаними частинами одного цілого.

У корейській мові виділяють як часові форми утворені афіксами на позначення того чи іншого часу: \emptyset , -ㄴ/는, -았,-었, -겠, (으)르 거, -았/였었 та форму процесуальності -고 있다, так і окремі граматичні форми, що виражають як часові функції, так і певні відтінки значень:

1) одночасність дії: -는 동안, -(으)면서;

2) послідовність дії: -아/어서, -고 나서 та формою евіденціальності, що також вказує на послідовність дій, які сприймав мовець: - 더니 ;

3) отриманий досвід в минулому: -(으)ㄴ 적이 있다/없다, 아/어 본 적이 있다, форм евіденціальності з цим відтінком: -데/대, -던가;

4) преривання першої дії другою дією: -다가 та афіксу евіденціальності-던;

5) зміни стану: -아/어 지다, -게 되다;

6) наміру та обіцянки в майбутньому: (으)르 게요, (으) 려고;

7) умовиводу: що виражається афіксом на позначення часу -겠 та формами на позначення евіденціальності-나 보다/ (는) 모양이다/ (는) 듯하다.

ВИСНОВКИ

У роботі визначено, що граматичний час – це флексивна категорія дієслова (зміна граматичних форм слова, а також способи такої зміни) загалом в поєднанні з допоміжними дієсловами. У своєму найпростішому значенні, вказує саме на темпоральний зв'язок: "раніше", "одночасно", "пізніше", між якоюсь подією, станом

або ж так званим "часовим якорем", тобто зафіксованим проміжком часу, зазвичай відносно моменту мовлення. Вид – вказує на конкретну точку зору на подію відносно мовця, який може "позначити" її як тривалу (недоконану) або як завершену (доконану). Як граматична категорія виду вживається, так само часто, як і час як граматична категорія дієслова, тому загалом їх поєднують. Категорію часу в корейській мові також називають ретроспективним часом, який тісно пов'язаний з категорією способу (Mood), однак має чіткі часові зв'язки. Категорія часу має деякі властивості категорії способу, адже завжди передбачає присутність мовця та адресата повідомлення або ж наявність точки зору мовця.

З'ясовано, що в корейській мові семантичне мікрополе "майбутній час" як складова частина лексико-семантичного поля "час" відображає уявлення корейців про уявне майбутнє, про те, що ще не здійснилося, а тільки має статися. Мікрополе має чітку ядерно-периферійну організацію з усіма властивими їй рисами. Ядерні лексеми виявляють істотну семантичну близькість і в певних контекстах можуть бути вжитими як синоніми. На рівні ядра функціонують такі дії:

- намір чи рішення яке стосується дій у майбутньому;
- обіцянки, побоювання, сподівання;
- заздалегідь запланована дія що буде відбуватися в майбутньому;
- дія, що буде відбуватися у певний момент, період часу в майбутньому;
- дія яка почнеться та закінчиться до певного моменту або до іншої дії в майбутньому;
- дія, яка почалась в минулому тривала певний проміжок часу і все ще триває в момент мовлення.

У корейській мові виділяють як часові форми утворені афіксами на позначення того чи іншого часу: \emptyset , -ㄴ/는, -았,-었, -겠, (으)르 거, -았/였었 та форму процесуальності -고 있다, так і окремі граматичні форми, що виражають як часові функції, так і певні відтінки значень:

- 1) одночасність дії: -는 동안, -(으)면서;

2) послідовність дії: -아/어서, -고 나서 та формою евіденціальності, що також вказує на послідовність дій, які сприймав мовець: -더니 ;

3) отриманий досвід в минулому: -(으)ㄴ 적이 있다/없다, 아/어 본 적이 있다, форм евіденціальності з цим відтінком: -데/대, -던가;

4) преривання першої дії другою дією: -다가 та афіксу евіденціальності-던;

5) зміни стану: -아/어 지다, -게 되다;

6) наміру та обіцянки в майбутньому: (으)르 게요, (으) 려고;

7) умовиводу: що виражається афіксом на позначення часу -겠 та формами на позначення евіденціальності-나 보다/ (는) 모양이다/ (는) 듯하다.

Засоби творення майбутнього часу в корейській мові, які вдалося визначити під час здійснення цього дослідження, узагальнено у Додатку А до курсової роботи.

АНОТАЦІЯ КОРЕЙСЬКОЮ МОВОЮ

각 국가에는 고유한 문화, 전통, 의식, 관습 및 사상이 있습니다. 문화에는 우주의 구성, 외부 세계에 대한 태도, 시간과 공간에 대한 인식에 대한 아이디어가 포함됩니다. 아시다시피 각 민족의 특성은 언어, 문학, 예술 텍스트에 반영됩니다. 각 사람의 시간 인식도 다를 수 있으므로 예를 들어 텍스트를 번역 할 때 하나 또는 다른 작업의 본질을 전달해야 할 때와 같이 일반적으로 다양한 불일치가 발생합니다. 일부 판단이 사람들의 생각과 모순될 수 있는 상황이 있으며 예술적 텍스트가 구체성을 잃지 않고 본질이 명확하도록 올바르게 번역하는 방법을 알아야 합니다. 이러한 연구와 연구가 필요한 범주 중 언어 간의 차이 분석이 시간 범주(이하 KCH)입니다.

시간의 범주는 세계에 대한 과학적 언어 그림의 기초가 되는 기본 개념입니다. 고대부터 과학자들은 이 문제를 연구하고 공통된 결론에 도달하려고 노력하여 하나의 보편적인 정의를 만들었습니다. 그러나 한 국가 또는 다른 국가의 발전 특성으로 인해 모든 사람은 다른 사람과 다를 수 있는 고유한 시간 및 시간 개념을 가지고 있습니다. 따라서 "시간" 또는 "시간성"의 개념에 대한 단일 정의를 설정하는 것은 매우 어려운 작업입니다.

과학자들의 모든 판단과 연구를 요약하면 시간 범주는 사건, 행동, 상태 등의 시간 관계를 반영하는 언어 범주라고 말할 수 있습니다. 이 범주를 사용하면 정확히 특정 작업이 발생하는 시기를 표현할 수 있습니다. 과거 또는 현재 진행 중이거나 미래에 발생할 것입니다. 시간의 범주와 관련하여 언어의 시간 표현과 밀접한 관련이 있는 시간성 범주(더 나아가 KT)의 정의에 주목할 필요가 있습니다. 시간성의 범주는 메시지에서 시간적 관계를 표현하고 텍스트에서 사건의 순서를 이해하는 데 도움이 되기 때문에 언어의 중요한 요소입니다.

한국어에서 시간의 범주는 다양한 문법적 형태와 특별한 시간 단어와 표현의 도움으로 표현됩니다. 한국어의 본동사 형태는 시제 어미가 없기 때문에 본동사에 붙은 별도의 조사로 시간을 표현한다.

일반적으로 시간과 시간성의 범주는 언어학의 주요 범주 중 하나이므로 국내외(한국인 포함)를 불문하고 많은 연구자들이 고려하였다. 다음은 몇 가지 예입니다. S. Sokolova - 우크라이나어로 시간 범주로 간주됩니다("현대 우크라이나 문학 언어의 문법. 형태학"). 이기문(Lee Ki-Moon) - 그는 현대 한국어 연구를 설립하고 한국어 문법에 관한 여러 권의 책("한국어 역사")을 저술했습니다. 다른

연구자들 중에서 Bloch M., Semenov T., Dmitrieva I., Dzh Lyons 등을 언급할 수 있습니다. 그러나 우크라이나 언어학자들 사이에서 한국어의 시제 범주에 대해 철저한 저술을 한 유명한 과학자를 꼽는 것은 어렵다.

본 연구의 타당성은 국어학에서 미래시제(이하 KMCH)의 범주를 표현하는 모든 수단과 방법의 사용 특징에 대한 완전한 분석, 기술 및 설명이 부족하다는 점에서 결정된다. 연구 대상은 현대 국어의 미래 시제 범주이다.

연구 주제는 현대 국어의 미래 시제 범주 표현의 의미적, 문법적, 기능적 특징이다.

실제 연구 자료의 샘플은 한국어 소스의 80 개 예제입니다.

이 작업의 목적은 현대 국어에서 미래 시제의 의미적 마이크로필드를 표현하는 방법을 결정하는 것입니다.

설정된 목표를 달성하려면 다음 작업을 구현해야 합니다.

- 현대 국어의 시간 범주 연구의 이론적, 방법론적 토대를 정한다.
- 시맨틱 마이크로필드의 개념을 명확히 합니다.
- 미래형 시맨틱 마이크로필드의 문법적 특성을 분석합니다.
- 미래의 시맨틱 마이크로필드를 생성하는 방법의 기능적 특성을 조사합니다.

연구 방법. 연구자료의 선정은 국문 원문에서 연속표집법을 사용하였다. 필드 모델링 방법을 사용하여 현대 한국어에서 시간의 범주를 표현하는 다양한 수단과 방법을 체계화했습니다. 기능적 방법은 우리말에서 시간적 의미론으로 특정 언어적 수단이 기능하는 특성을 밝히고 언어적 대상이 사용되는 환경과 관련하여 조사하는 데 적용되었습니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Барчук В. М. Граматична темпоральність: Інтервал. Час. Таксис : монографія. Івано-Франківськ : Сімик, 2011. 416 с.
2. Бондар О. І. Темпоральні відношення в сучасній українській літературній мові: Система засобів вираження : наукова монографія. Одеський держ. ун-т ім. І. І. Мечникова. Одеса, 1996. 192 с.
3. Бортнікова Т. Ставлення до часу як відображення етнічної свідомості. Історичні, філософські, політичні та юридичні науки, культурологія та мистецтвознавство. Питання теорії і практики. Харків: Грамота, 2017. №5 С. 27 – 32.
4. Вихованець І. Частини мови в семантико–граматичному аспекті. – Київ: Наук. думка, 1988. – 256 с.
5. Всеволодова М. Національна мовна картина світу і граматики. Лінгвістичні студії: збірник наукових праць. Донецьк, 2010. №20. С. 18 – 27.
6. Гончар В. Засоби вербального відтворення образу жіночності в корейському побутовому дискурсі. 2019.
URI: <http://rep.knlu.edu.ua/xmlui/handle/787878787/361>
7. Граматика сучасної української літературної мови. Морфологія. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго. 2017. 285 с.
8. Загнітко А. П. Теоретична граматики української мови. Донецьк: ДонНУ, 2001. 662 с.
9. Залізняк А., Шмельов О. Час доби та вид активності. Логічний аналіз мови. Київ: Ранок, 2007. №14. С. 229 – 240.
10. Зацерковний В. Методологія наукових досліджень : навч. посіб. Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2017. 236 с.
11. Колесников О. Основи наукових досліджень. 2–ге вид. випр. та доп. Навч. посіб.– Київ: Центр учбо– вої літератури, 2011. – 144 с.

12. Кравченко А. Мова і сприйняття: Когнітивні аспекти мовної категоризації Київ: Наука, 2004. 206 с.
13. Кочерган М. П. Вступ до мовознавства / М. П. Кочерган. – Київ: ВЦ «Академія», 2008. – 368 с.
14. Любимова Ю. С. Субполе достовірності в складі ФСП модальності в сучасній китайській мові. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Германістика та міжкультурна комунікація». С.102-106.
15. Маковский М. Поняття лінгвістичного часу. Іноземні мови в школі. Київ, 2006. № 6. С. 3-12.
16. Маковский М. Лінгвістична генетика: Проблеми онтології слова в індоєвропейських мовах. Київ: Грамота, 2005. 189 с.
17. Остапчук А. Способи вираження темпоральної локації. Сходознавство. Київ: Ранок, 2008. №43. С. 77 – 81.
18. Романюк С. Структура категорії темпоральності в сучасній українській мові.
URL: https://www.researchgate.net/profile/Svitlana-Romaniuk/publication/339941071_STRUKTURA_KATEGORII_TEMPORALNOSTI_V_SUCASNIJ_UKRAINSKIJ_MOVI_STRUKTURA_KATEGORII_TEMPORALNOSCI_WE_WSPOLCZESNYM_JEZYKU_UKRAINSKIM/links/5e6e1f9292851c6ba70480d1/STRUKTURA-KATEGORII-TEMPORALNOSTI-V-SUCASNIJ-UKRAINSKIJ-MOVI-STRUKTURA-KATEGORII-TEMPORALNOSCI-WE-WSPOLCZESNYM-JEZYKU-UKRAINSKIM.pdf
19. Савченко О. Н. Про граматичну форму слова і граматичну категорію / О.Н. Савченко // Українська мова в школі. – 1951
20. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія / О.О. Селіванова. – Полтава : Довкілля–К, 2006. – С. 644–645
21. перекладу його форм українською мовою // Записки з українського мовознавства. – Одеса “Астропринт“, 2005. – Вип. 15. – С. 29–37.
22. Семчинський С. В. Загальне мовознавство. Київ: Вища школа, 1988. 328 с.
23. Ahn, Hee Don(1988). “Preliminary Remarks on Korean NP,“ // Baek, Eung Jin(ed.)(1988). Papers from the Sixth International Conference on Korean

- Linguistics. Univ. of Toronto, July 21–23, 1988. Seoul: Hanshin Publishing Co. – 435 p.
24. Bak, Sung–Yun(1981). “Studies in Korean Syntax“(dissertation, U. of Hawaii). – 25 p.
25. Chang, Suk–Jin (1982b) “Non–Standard Questions: Polarity and Contrast,“ //Language Research, 18–1. – 500 p.
26. Chang, Sun (1977). “Korean Reflexive Pronoun ~Caki and its Referent NP's Point of View,“ // Language Research, 13–1. – 124 p.
27. Cho, Jae Ohk /J. Morgan . “The Interaction of Syntax and Morphology in Korean VP Coordination“ // Kuno, S. et al.(eds.) Havard Studies in Korean Linguistics II: Proceedings of the 1987 Harvard Workshop on Korean Linguistics(Harvard WOKL–1987). Seoul: Hanshin Pub. Co, 1987.– 201 p.
28. Kang, Young–Se // Korean Syntax and Universal Grammar (dissertation, Harvard Univ. Seoul: Hanshin Publishing Co, 1986.– 50 p.
29. Kang, Young–Se(1986). // Korean Syntax and Universal Grammar (dissertation, Harvard Univ. Seoul: Hanshin Publishing Co. – 101 p.
30. Kim, Jong–Yule(1974). “Basic Structures and Transformational Derivations of Complex Sentences in Korean“(dissertation, Columbia U.). – 235 p.
31. Ki-Moon Lee S. Robert Ramsey. A History of the Korean Language. file:///C:/Users/comp/Downloads/Lee%20Ramsey_A%20history%20of%20the%20korean%20language.pdf
32. Kim, Nam–Kil(1974b). “Studies in the Syntax of Korean Complementation“(dissertation, U. of Washington). – 45 p.
33. Lee Jung–ho. Topics in Korean Syntax with Notes to Japanese. Seoul, Jonse University Press, 1974. – 19 p.
34. Lee, Hong–Bae(1970). // A Study of Korean Syntax(dissertation, Brown U.). Seoul: Pan Korea Pub. Co. – 73 p.
35. Lee, Kee–Dong(1981b). “The Meanings of Postpositions in Korean,“ //Linguistic Journal of Korea, 6–2. – 67 p.
36. Martin S., Korean morphophonemics, Bait., 1954

37. Song, Jae Jung, 1958–The Korean language : structure, use and context / Jae Jung Song. – 87 p.
38. 권영민. 한국현대문학대사전 / 권영민. – 서울: 서울대학교출판사, 2011. – 322 c.
39. 권오경. 한국문학의 이해(외국인을 위한) / 권오경. – 부산: 부산외국어대학교출판부, 2015. – 268 c.
40. 국립국어원. 방언 이야기 / 국립국어원., 2007. – 411 c.
41. 김영승. 전라도 사투리엔 맛이 있다 / 김영승. – 서울, 2012. – 131c.
42. 노제운. 구비구비 사투리 옛이야기 / 노제운. – 서울, 2007. – 135 c.
43. 김진용. 전라도 방언 연구 / 김진용. – 서울, 2014.
44. 김동인. 작품집 5 / 김동인. – 서울: 출판사:STUDIO1319, 2014. – 210 c.
45. 김태준. 한국문학의동아시아적시각 2 / 김태준. – 서울: 집문당, 1999. – 374 c.
46. 김현주. 단재 신채호 소설 에 대한 정신분석학적 연구 / 김현주. // 韓民族語文學. – 2013. – №65. – С. 539–569.
47. 문한별. 한국 근대 소설 양식의 형성과정 연구 : 전통 문학 양식의 수용과 대립을 중심으로 : дис. докт. філ. наук / 문한별. – 서울, 2007. – 157 c.
48. 바다생각. 이인직 신소설 『혈의 누』와 『귀의 성』 감상기 [Електронний ресурс] / 바다생각 // 문학의 창. – 2009. – Режим доступа до ресурсу: <https://m.blog.naver.com/PostView.nhn?blogId=cic525&logNo=30049121918&proxyReferer=https%3A%2F%2Fwww.google.com.ua%2F>.
49. 윤병로. 한국 근.현대 문학사 / 윤병로. – 과주시: 한국학술정보(주), 2001. – 356 c.
50. 윤주필. 한국의 방외인 문학 / 윤주필. – 서울: 집문당, 1999. – 496 c.

ДОДАТКИ

Додаток А

Засоби творення майбутнього часу в корейській мові

№ з/п	Засоби творення майбутнього часу в корейській мові	Приклад	Переклад
1.	-겠	«다음 주말에 부산에 가겠습니다» –	укр. <i>Наступного тижня я поїду до Пусану</i>
2.	(으)르 거 + форма на позначення офіційно-ввічливого стилю, також наявний маркер часу – 내일.	저는 배고파서 카페에 가겠어요	укр. <i>Я голодний, тому йтиму в кафе</i>
3.	(으)르 거 + форма на позначення офіційно-ввічливого стилю, також наявний маркер часу – 내일.	저는 배고파서 카페에 갈거예요	укр. <i>Я голодний, тому піду в кафе</i>
4.	(으)르 게요	저는 내일 꼭 이책을 가지고 올게요	укр. <i>Обов'язково принесу цю книгу завтра</i>
5.	Форма на позначення тривалості -고 있다 поєднана з афіксом на позначення майбутнього часу -르 거.	우리는 오후 9 시에 그 영화를 보고있을 거예요	укр. <i>Фільм будемо дивитися о 21:00.</i>
6.	До основи дієслова додали форму тривалості -고 있다 поєднану з афіксом майбутнього часу -르 거 + неофіційно ввічливий стиль	우리는 오후 9 시에 그 영화를 보고있을 거예요	укр. <i>Фільм будемо дивитися о 21:00.</i>
7.	-르 거	그녀는 역에서 마르타를 만나고있을 거예요	укр. <i>Вона зустрине Марту на вокзалі</i>
8.	-고 있다	그녀는 역에서 마르타를 만날 거예요 вокзалі	укр. <i>Вона зустрічатиме Марту на</i>
9.	МЧ утворений шляхом додавання до основи дієслова афіксу -겠- або (으)르 거	5 시까지에는 이 일을 끝마칠 것입니다	укр. <i>Я закінчу цю роботу до 5 години</i>

10.	-왔/왔었	<p>이렇게 모두의 눈앞에서 기적이 일어났습니다 모두가 지켜보는 가운데 조그마한 초록이가 땅에서 돋아나더니 키가 점점 커져 잠시 후 우뚝 솟은 나무가 되었습니다. 꽃이 피었다 나무의 수관이 만개했다 한순간에 꽃이 다 떨어지고 무수한 배들이 자랐다 사람들이 미처 반응하기도 전에 나뭇가지가 커다란 노란 배로 뒤덮였고 향기로운 냄새가 멀리 퍼졌다</p>	<p>укр. Диво сталося на очах у публіки. [Спочатку] Усі з широко розкритими очима дивилися на те, як із землі видався росток, який ставав все вищим і більшим, і незабаром виріс у дуже високе дерево. Дуже швидко крона його покрилася білими квітами. Через мить все квіти опали, [потім] почали відростати незліченні персики; натовп ще не зрозумів, що ж сталося, [(але) незабаром] гілки дерева були щільно обвішані блискучими жовтими плодами, аромат яких розповсюджувався далеко навколо</p>
11.	자라다: 길다	<p>результативна морфема ~이 되다 i суфікс 위로</p>	<p>рости</p>
12.	완전히 열다: 열다	<p>Результативна морфема 가득한 i суфікс 위로;</p>	<p>розквітати</p>
13.	가을: 가을	<p>суфікс 위로;</p>	<p>опадати</p>
14.	끝다: 끝다	<p>результативна морфема 가득한, суфікс 위로</p>	<p>вішати, висіти</p>

15.	일어났다 (일어났다 відбуватися + суфікс 위로)	전체 시야에서 기적이 일어났습니다	укр. Диво сталося на очах у публіки) якоїсь попередньої.
16.	지금	서울민속정원, 새해까지 완공	укр. Будівництво фольклорного саду в Сеулі буде закінчено до Нового року.
17.	쓰다	그는 대담자의 연설을 주의 깊게 들을 것입니다	укр. Він уважно слухатиме виступ співрозмовника
18.	위로 i 통과하다	소년은 이른 아침에 그와 함께 점심을 먹고 오리를 치러 갈 것이라고 어머니와 형제에게 설명할 것입니다	укр. Хлопчик пояснить матері i братові, що рано вранці він візьме з собой обід i піде пасти качок
19.	위로	그는 사상 교육에 관한 많은 책을 읽을 것입니다	укр. Він читатиме багато книг про ідеологічне виховання
20.	통과하다	회의가 종료됩니다	укр. Збори закінчаться
21.	미래	나는 미래에 한국이 통일된 나라가 될 것이라고 믿습니다	укр. Вірю, що в майбутньому Корея стане єдиною країною